

عنوان مقاله:

طراحی معماری مرکز آموزشی کودکان با نگرشی به مساله ایجاد حس سرزندگی

محل انتشار:

بیست و سومین کنفرانس ملی شهرسازی، معماری، عمران و محیط زیست (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

سیده مریم حسینی - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشگاه علوم تحقیقات تهران، واحد یزد، ایران

خلاصه مقاله:

فضای آموزشی یک فضای خشک و بی روح نیست بلکه عامل زنده و پویایی است که چرا که رعایت استاندارد ها، شاخصه های کیفی و توجه به نیازهای روحی کاربران از عوامل مهم بالا بردن کیفیت فضای یادگیری است. فضا و محیط هم در پرورش جسمی و رشد و روحی روانی کودکان تاثیر گذار است. برآورد هر یک از نیاز های تاثیر گذار در رشد کودک نیازمند فضایی است تا عوامل و ابزار بر آورده نیاز را در خود جا دهد و شرایط مورد نیاز را فراهم آورد. هدف پژوهش حاضر بررسی و استخراج عوامل موثر بر سرزندگی کودکان در مراکز آموزشی کودکان است. روش پژوهش به صورت تحلیل محتوا می باشد که در آن به بررسی پژوهش-های چند سال اخیر در حوزه مورد بحث، پرداخته است. نتایج حاصل از پژوهش بیانگر این مطلب است که برای ارتقاء سرزندگی کودکان در مراکز آموزشی کودکان، عواملی مانند طبیعت گرایی، آسایش کالبدی، خوانایی، انسجام فضاها و حس تعلق به مکان جزء دسته عواملی می باشند که دارای بیشترین تاثیر بر ارتقاء کیفیت مراکز آموزشی کودکان و افزایش احساس سرزندگی کودکان در این فضاها هستند؛ بنابراین برای دستیابی به مرکز آموزشی سرزنده، توجه به عوامل مذکور توسط طراحان فضاهای آموزشی پیشنهاد می گردد.

کلمات کلیدی:

مرکز آموزشی کودک، حس سرزندگی، حس آسایش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2021596>

